Lietas Nr. 11903035714
Lietas arhīva Nr. K26-0097-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2015.gada 20.februārī

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs P.Novičenoks
ar sekretāri I.Buhalovu,
piedaloties prokurorei J.Kalvānei

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā un 253.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu.

Pārbaudot lietā esošos pierādījumus, tiesa

k o n s t a t ē j a:

/pers. B/ izdarīja svešas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbības piedraudējumu. Noziedzīgs nodarījums izdarīts šādos apstākļos.

2014.gada 5.augustā ap plkst.13.30 /pers. B/, laupīšanas izdarīšanas nolūkā pienāca pie viņam nepazīstamiem nepilngadīgajiem jauniešiem /pers. C/ un /pers. D/, kuri atradās pie garāžām Atbrīvošanas alejā 145a, Rēzeknē, un pieprasīja iedot viņam cigaretes. Kad nepilngadīgie atbildēja, ka viņiem cigarešu nav, /pers. B/, piedraudot ar fizisku izrēķināšanos, pieprasīja nepilngadīgajiem atdot viņam naudu. Ieraugot /pers. C/ somā naudas maku, /pers. B/ pieprasīja to atdot. /pers. C/, uztvēris viņam izteiktos draudus kā reālus un baidoties par savu veselību un dzīvību, izņēma no somas naudas maku un atdeva to /pers. B/. /pers. B/ no naudas maka paņēma naudu 15 *euro* apmērā, naudas maku atdeva atpakaļ /pers. C/ un ar nolaupīto naudu atstāja notikuma vietu.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Bez tam /pers. B/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropās vielas bez nolūka tās realizēt. Noziedzīgs nodarījums izdarīts šādos apstākļos.

/pers. B/ 2014.gada 14.augustā, pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā, no nenoskaidrotas personas neatļauti iegādājās personīgai lietošanai 0,0604 gramus psihotropās vielas: 0,0534 gramus amfetamīna un 0,007 gramus amfetamīna, kas saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumu Nr.847 „Noteikumi par Latvijā kontrolējamajām narkotiskajām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" 1.pielikuma 2.5.3.apakšpunktu atzīstamas par bīstamām narkotiskām vielām pielīdzinātu psihotropo vielu (1.saraksts).

Neatļauti iegādāto psihotropo vielu /pers. B/ bez realizācijas nolūka glabāja pie sevis divos polietilēna maisiņos un šļircē savā somiņā, līdz 2014.gada 17.augusta plkst.01.15, kad Valsts policijas darbinieki Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Rēzeknes iecirkņa telpās Kr.Valdemāra ielā 20, Rēzeknē /pers. B/ personas kratīšanas laikā atrada un izņēma.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ savu vainīgumu inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnībā, nožēloja izdarīto, kā arī lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Valsts apsūdzības uzturētāja apsūdzētā lūgumu atzina par pamatotu un norādīja, ka apsūdzētais savu vainu ir atzinis un lietā savāktie pierādījumi apstiprina apsūdzētā vainīgumu. Apsūdzētajam ir zināma pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtība un sekas.

Cietušais un viņa likumiskā pārstāve uz tiesas sēdi neieradās. Kompensācijas pieteikums tiesā netika iesniegts. Tiesa atzina, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 469.panta otrās daļas noteikumiem lietu ir iespējams izskatīt bez cietušā un viņa pārstāvja piedalīšanās, jo lietā nepastāv strīds par lietā noskaidrotajiem faktiskajiem apstākļiem un netiek arī uzturētas materiāla rakstura pretenzijas pret apsūdzēto, tādēļ lietu var izskatīt bez cietušās puses piedalīšanās.

Tiesa, pārbaudot lietā esošos materiālus, konstatē, ka apsūdzētā vainīgums bez paša apsūdzētā atzīšanās savos paskaidrojumos apstiprinās ar objektīviem lietā savāktajiem pierādījumiem visā /pers. B/ celtās apsūdzības apjomā. Tiesai nerodas nekādas saprātīgas šaubas, par to, ka /pers. B/ ir izdarījis viņam inkriminētos noziedzīgos nodarījumus. Tāpat tiesa atzīst, ka pirmstiesas kriminālprocesā /pers. B/ noziedzīgās darbības ir pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā un 253.panta pirmajā daļā paredzētie noziedzīgie nodarījumi.

Tādējādi tiesa atzina, ka apsūdzētā lūgums par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu ir apmierināms un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, bet lietas materiāli ir pārbaudāmi tikai daļā par apsūdzētā personību raksturojošām ziņām un atbildību ietekmējošiem apstākļiem.

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. B/, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus.

Kopumā par apsūdzētā /pers. B/ personību noskaidrots: apsūdzētais agrāk nav kriminālsodīts, neprecējies, apgādājamo nav, uz lietas izskatīšanas brīdi nestrādā, bet ir neoficiāli strādājis pirms 4-5 mēnešiem, aptuvenie ienākumi bija 140 *euro*. Atbilstoši apsūdzētā paskaidrojumiem tiesai

psihotropās vielas vairāk nelieto. Apsūdzētais tiesai norādīja, ka ir sapratis savas rīcības nepareizību, apsola laboties un vairāk nepieļaut likumpārkāpumus.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta noteikumiem, vērtējot /pers. B/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, smagumu, radītās sekas un /pers. B/ atbildību ietekmējošos apstākļus, tiesa konstatē šādus apstākļus:

/pers. B/ ir izdarījis laupīšanu, kas saistīta ar vardarbības piedraudējumu, t.i., smagu noziegumu. Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punkta noteikumiem nav pamata atzīt par atbildību mīkstinošu apstākli to, ka /pers. B/ kriminālvajāšanas stadijā un tiesas izmeklēšanā atzina savu vainu un nožēloja izdarīto, jo pirmstiesas kriminālprocesā /pers. B/ neatzina savu vainīgumu un izvirzīja versiju, ka nav pieprasījis nepilngadīgajam cietušajam /pers. C/ naudu un nav izteicis vardarbības pielietošanas draudus. Taču tiesa nosakot sodu ņem vērā, ka /pers. B/ ir piekritis vienkāršotam kriminālprocesa veidam, neveicot pierādījumu pārbaudi tiesā, tādējādi veicinot ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu un kriminālprocesa ekonomiskumu iztiesāšanas stadijā. Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 6.punktu par /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstama noziedzīga nodarījuma izdarīšana pret 16 gadus nesasniegušu personu, jo cietušajam /pers. C/ uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi bija pilni 14 gadi. Citi apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi par Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu netiek konstatēti. Nosakot /pers. B/ sodu par Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, tiesa ņem vērā, ka laupīšana nav bijusi saistīta ar reālas vardarbības pielietošanu un cietušā fizisku ietekmēšanu nolūkā panākt noziedzīgā mērķa sasniegšanu. /pers. B/ darbību raksturs neliecina par izteiktu apsūdzētā sabiedrisko bīstamību un neraksturo /pers. B/ kā vardarbīgu personu. Tomēr ir jāņem vērā, ka /pers. B/ noziedzīgā mērķa sasniegšanai ir izmantojis savu un nepilngadīgā cietušā vecuma starpību. Cietušajam tika nolaupīta nauda 15 *euro* apmērā.

/pers. B/ ir iegādājies psihotropās vielas bez nolūka tās realizēt, t.i., izdarījis Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešās daļas noteikumiem atzīstams par mazāk smagu noziegumu. Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu un šā panta pirmās daļas 1.punkta noteikumiem par /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā var atzīt /pers. B/ vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, kā arī saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 2.punktu to, ka /pers. B/ sadarbojies ar izmeklēšanu un sniedzis papildus ziņas par psihotropo vielu iegādes apstākļiem. Ņemot vērā to, ka /pers. B/ psihotropo vielu ir iegādājies personiskajai lietošanai un iegādāto vielu uz aizturēšanas brīdi bija izlietojis, nav pamata atzīst par atbildību pastiprinošu apstākli noziedzīga nodarījuma izdarīšanu psihotropo vielu ietekmē, jo šāds apstāklis ir nesaraujami saistīts ar Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma pamatsastāva pazīmēm un psihotropo vielu lietošanas mērķis ir vērtējams tikai kā noziedzīga nodarījuma izdarīšanas motīvs, bet to nevar vērtēt kā atbildību pastiprinošu apstākli. Tāpat tiesa, nosakot sodu par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, ņem vērā pie /pers. B/ izņemto psihotropo vielu apmēru – kopējais psihotropās vielas daudzums 0,0604 grami ir tuvs Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumu Nr.847 „Noteikumi par Latvijā kontrolējamajām narkotiskajām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" 1.pielikuma 2.5.3.apakšpunktā paredzētajam apmēram, kas ir atzīstams par nelielu (0,02 grami). Tāpat tiesa ņem vērā, ka izņemtās psihotropās vielas faktiski jau bija izlietotas un daudzums, kas ir ticis konstatēts ķīmiskās ekspertīzes atzinumā, apsūdzētā subjektīvajā vērtējumā jau faktiski nepastāvēja, bet tam ir tikai krimināltiesiska nozīme aizliegto vielu nelikumīgas aprites jomā.

Ņemot vērā to, ka /pers. B/ pirms viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas iepriekš nebija sodīts, ievērojot apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu salīdzinoši zemo sabiedrisko bīstamību, ar nodarījumiem ir radītas nenozīmīgas sekas un citus apstākļu, kas konstatēti iepriekš tiesas spriedumā, tiesa atzīst, ka /pers. B/ nosakāmajam sodam ir jābūt reālam, lai savlaicīgi brīdinātu /pers. B/ par viņa izdarīto darbību nepieļaujamību un atturētu viņu no turpmākas noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas. Izvērtējot /pers. B/ personību, tiesa nonāk pie secinājuma, ka /pers. B/ nepiemīt vardarbīgas personības iezīmes, tāpēc tiesas ieskatā /pers. B/ var piemērot alternatīvus, ar brīvības atņemšanu nesaistītus, sodus, kādi paredzēti Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas un 253.panta pirmās daļas sankcijās. Ņemot vērā to, ka /pers. B/ nestrādā algotu darbu un viņam nav pastāvīgu ienākumu, tiesa atzīst, ka naudas soda piemērošana nav atzīstama par efektīvu un lietderīgu, bet apsūdzētajam ir piemērojami piespiedu darbi. Tiesa uzskata, ka reāla piespiedu darba izpilde garantēs Krimināllikuma 35.pantā paredzēto kriminālsoda piemērošanas mērķu sasniegšanu un atturēs /pers. B/ no turpmākas noziedzīgu darbību izdarīšanas.

Ņemot vērā tiesas iepriekš noskaidrotos soda apmēru ietekmējošos apstākļus, tiesa uzskata, ka /pers. B/ piespiedu darbi par Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir nosakāmi virs minimālā piespiedu darbu apmēra, jo ir konstatēts apsūdzētā atbildību pastiprinošs apstāklis, bet par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu /pers. B/ ir nosakāms sods piespiedu darbi minimālā apmērā, jo tiesa ir konstatējusi divus atbildību pastiprinošus apstākļus, kā arī ievērojot nelielo izņemtās psihotropās vielas daudzumu.

Nosakot sodus pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas noteikumiem ir piemērojama daļēja sodu saskaitīšana, jo /pers. B/ ir izdarījis smagu noziegumu (Krimināllikuma 50.panta trešā daļa).

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 240.panta noteikumiem lietā iesniegtos lietiskos pierādījumus – polietilēna maisiņus un šļirci – pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā jāiznīcina.

Sprieduma izpildes nodrošināšanai /pers. B/ noteiktais drošības līdzeklis atstājams negrozīts līdz spriedums stājas likumīgā spēkā.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 514. un 520., 527.-529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu:

1) Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām, bez mantas konfiskācijas.
2) Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 40 (četrdesmit) stundām.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /pers. B/ galīgo sodu noteikt daļēji saskaitot noteiktos sodus – piespiedu darbs uz 120 (viens simts divdesmit) stundām.

Soda izciešanā /pers. B/ ieskaitīt aizturēšanas laiku no 2014.gada 7.augusta līdz 2014.gada 8.augustam (viena diena) un no 2014.gada 17.augusta līdz 2014.gada 18.augustam (divas dienas).

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas noteikumiem, atzīt, ka /pers. B/ ir izcietis 24 piespiedu darba stundas un neizciestais piespiedu darbu laiks sastāda 96 stundas piespiedu darba.

Drošības līdzekli – nodošanu policijas uzraudzībā /pers. B/ atstāt negrozītu līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Lietiskos pierādījumus – trīs polietilēna maisiņus un šļirci, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, iznīcināt pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu, noteikto kompensāciju vai sakarā ar tiesas pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt vai noprotestēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rēzeknes tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datumu noteikt 2015.gada 27.februārī.

Tiesnesis P.Novičenoks